

VIVA POEZIYA!

19 лютого 2013 р. у Національному педагогічному університеті імені Михайла Драгоманова відбулося вшанування 65-річного ювілею літературної студії НПУ, де свого часу навчався й український поет-пісняр Андрій Малишко. Сьогодні студія носить ім'я поета, так само як і Інститут української філології та літературної творчості імені Андрія Малишка НПУ імені М. П. Драгоманова, а очолює літературну студію відомий поет-пісняр Андрій Демиденко.

Поезія... Чи не вона пробуджує все найкраще, що було закладене богами в людині, і підносить її на неосяжні простори Духу? Поезія... Чи не вона допомагає нам бачити красу світу цього, сповнюючи його особливим сакральним змістом? Поезія... Чи не її магічні слова окриляють наші душі в миті радості та гоять їх у хвилини печалі? Відомий російський поет М. О. Некрасов свого часу говорив: "У душі кожної людини є клапан, що відкривається тільки поезією". І саме НПУ імені М. П. Драгоманова допомагає його відкрити!

Одухотвореність ліричного слова в той день було просякнуте все – натхненні вірші поетів, що злітали зі сцени, очі глядачів, які із запалом ловили їх піднесену силу, сама атмосфера Альма-матер. Торжество, якого з нетерпінням чекав кожен драгомановець, супроводжувалося презентацією творчого доробку літературної студії під назвою "Протуберанці слова". Ця віршована збірка, що невтом-

Сьогодні літературну студію очолює поет-пісняр Андрій Демиденко

ною працею створювалася протягом багатьох років, того вечора стала загальним центром уваги, надихала та заворожувала присутніх. Ведучими святкування тріумфу поезії стали народні артисти України – Тамара Стратієнко та Андрій Демиденко. Саме вони, як ніхто інший, змогли провести присутніх до незглиб-

Віктор Андрущенко – автор ідеї і співупорядник книжки Протуберанці слова

мого світу вивершеного слова, передати всю чарівність його найтонших відтінків.

З вітальною промовою звернувся до ювілярів ректор НПУ імені М. П. Драгоманова, академік Віктор Андрущенко. "Наш університет, – говорить Віктор Петрович, – це університет талантів від першого й останнього викладача до першого й останнього студента. Але останніх немає, є лише перші. І літературний клуб імені А. С. Малишка тому неабияке підтвердження!"

Велика кількість гостей зібралася в той день, аби привітати літстудійців з днем народження. Це народний вокальний ансамбль "Купава", народний аматорський театр "Вавилон" та скрипаль світового класу Петро Мовчан. Чарівними піснями порадували поетів та їх гостей заслужений артист України Петро Мрежук, фіналістка шоу "Голос країни" Ангеліна Моняк та тріо тенорів у складі Олега Філіпенка, Сергія Гурця та Івана Коренівського.

З хвилюючими словами співпереживання за долю літературної студії звернувся до привідців торжества поет Іван Драч, академік НАПН України, співголова наглядової ради вишу Анатолій Толстоухов, народний артист України Анатолій Паламаренко. У промові кожного з них відчувалася пульсація справжнього душевного слова, що зробило свято по-сімейному теплим та щирим.

Особливої уваги того вечора заслуговувала публіка, що зійшлася розділити з ювілярами невимовні радощі святку-

вання. Запал глядачів, їх бурхливі емоції та аплодисменти, що лунали вслід кожному продекларованому віршу, додавали неабиякої наснаги митцям та сповнювали атмосферу заходу магнетизмом правдивої любові до поетичного слова.

Літературна студія імені А. С. Малиш-

Поет Іван Драч проорокує довгі роки плідної роботи літстудії

ка... Вона творила нові життя, що з нестримною силою виражались у віршах її вихованців, допомагала вчитись прекрасному, шукати в звичайному незвичайне... Ось уже цілих 65 років... Хотілося б побажати цьогорічним ювілярам творчих злетів, запаморочливого успіху та натхнення! Viva поезія!

Юлія СУХЕНКО,
студентка Інституту
філософської освіти і науки

Довірливе спілкування

ВЕСНЯНІ ВІДПОВІДІ І НАСТАНОВИ ВІД РЕКТОРА

Весняний семестр у Драгомановському університеті розпочався із зустрічі ректора університету та проректорського корпусу зі студентами. 18 лютого в головному корпусі університету у вже традиційно довірливому форматі відбулось спілкування керівництва вишу і молоді, під час якого були порушені гострі питання, серед яких якість освіти, умови навчання, участь у соціально і культурному житті країни.

На початку зустрічі ректор університету академік Віктор Андрущенко окреслив сучасний стан університету і зауважив, що сьогодні навчальний заклад знаходиться на етапі інтенсивного розвитку. Тому не дивно, що виникають різні погляди на те чи інше нововведення і лише спільними зусиллями студентства і керівництва можна знайти ефективну форму, яка працюватиме на користь драгоманівців.

Якість освіти. На сьогоднішній день питання якості освіти є пріоритетом для університету. Пошук нових форм навчання, нарощення інтелектуального потенціалу вишу, поєднання досвіду викладачів зі стажем і креативні ідеї молодих колег – все це сьогодні є реаліями Драгомановського вишу.

Питання якості освіти є об'ємним, і ректор присвятив його розгляду половину зустрічі. Це було пов'язано з кількістю питань, які надійшли на персональний сайт Віктора Андрущенко щодо особливостей Болонського процесу. Відомо, що в університеті діє 200-бальна система оцінювання, коли студент під час навчання набирає половину балів, а другу половину – під час екзамену. Це викликало ряд запитань від студентів, які не розуміють доцільності цього. Така система оцінювання, на думку ректора, "іде на зустріч" студентству, адже дає певний запас балів і можливість підвищити свою оцінку. Проте було вирішено створити робочу групу для дослідження цього питання. Крім системи оцінювання, вона має з'ясувати ефективність різних форм екзаменів. В університеті було запроваджено письмову форму екзаменів, та через це неодноразово підіймалось питання щодо більшої доцільності усного екзамену.

Крім цього, ректор поставив ряд питань, які залишаються відкритими, і керівництво вишу саме на студентство покладається у їх вирішенні: "Чому навчати більше – теоретичній чи практичній частині?", "Чи потрібно давати більше аудиторних занять, чи краще залишати більше часу на самоопрацювання матеріалу".

Участь у соціально-політичному процесі. Починаючи цей блок, ректор поставив запитання, хто читав проекти Закону України "Про освіту". В залі замайоріло лише кілька рук. Віктор Петрович наголосив, що приймаючи життєве рішення, слід бути знайомим з різними поглядами і вміти їх сприймати. Це показує силу особистості і її професіоналізм. Тому Студентській раді університету було доручено створити робочу групу і провести ознайомлення із законопроектами і винести своє судження щодо них.

Віктор Андрущенко наголосив на тому, що в університеті дбають про всебічний розвиток молоді і цінують громадянську позицію кожного. "Участь у соціально-політичному процесі є важливою частиною нашого життя, але слід бути обачним, не дозволяти маніпулювати собою, не піддаватися на різноманітні провокації", – підкреслив ректор університету.

Участь у культурному житті. На думку ректора університету, студентство стало менше відвідувати культурні події столиці. "Нещодавно я був на творчому вечорі Анатолія Паламаренка і, озираючись, побачив у залі лише кілька наших студентів", – розповів Віктор Петрович. Ректор зазначив, що сьогодні в університеті розквітло насичене культурне життя і велика кількість драгомановців беруть участь в ньому, проте слід відвідувати якомога більшу кількість подій культурного життя Києва, адже це підвищує загальний рівень людини.

Загалом зустріч виявилась цікавою і динамічною. Студентство змогло отримати відповіді на питання, які хвилюють, і навіть дізнатись фрагменти з власного студентського життя ректора, про які він розповів у цей день. Завершилась зустріч настановою Віктора Петровича, що слід постійно працювати над самовдосконаленням і ніколи не зупинятись на досягнутому.

Сергій РУСАКОВ

Керівництво університету довіряє студентству

Студентство отримало відповіді на хвилюючі питання

Вітаємо

Колектив Первинної профспілкової організації студентів Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова щиро вітає з ювілейним днем народження головного бухгалтера студентського профкому Катерину Миколаївну БУШУ.

Вельмишановна Катерино Миколаївно! Прийміть найщиріші вітання з нагоди Вашого ювілею!

Ваш життєвий і трудовий шлях, професіоналізм, багаторічна послідовна і наполеглива праця зробили вагомий внесок у розвиток профспілкового студентського руху.

Ми пишаємось тим, що нам випала можливість працювати з Вами і досягати разом професійних висот.

Нехай доля шле Вам добро і щастя, міцне здоров'я та достаток, а віра, надія та любов будуть вірними супутниками на Вашому життєвому шляху. Нехай тепло і затишок родинної оселі надійно захищає Вас від негараздів та приносить тільки позитивні емоції.

Зичимо Вам довгих років життя, наповнених творчістю і натхненням, великого людського щастя, благополуччя та вічної душевної молодості!

З повагою,
колектив Первинної профспілкової організації студентів
НПУ імені М. П. Драгоманова

Г О Л О В Н А К А Ф Е Д Р А

Нещодавно у видавництві “Освіта України” вийшла книга “Історія та сьогодення Наукової бібліотеки Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова”. Задум її створення виник давно, а втілити омріяне у життя вдалося у 2010 році, коли університет готувався до святкування 170-ї річниці з дня народження Михайла Драгоманова.

Директор бібліотеки **Людмила Савенкова** підтримала ідею створення книги, незважаючи на те, що це була копітка робота. У архівах збирали матеріал не лише про нинішніх працівників, а й про тих, хто трудився в далекі довоєнні та післявоєнні роки. Основою ж стали спогади ветеранів бібліотеки. Тепер читачі зможуть прослідкувати шлях розвитку книгозбірні від бібліотеки педагогічних курсів при університеті Святого Володимира (1834 р.) до однієї з найбільших наукових бібліотек педагогічних університетів України.

У вступному слові до книги ректор Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова, доктор філософських наук, академік **Віктор Андрущенко** наголосив: “Серед найцінніших надбань людської цивілізації особливе місце належить книзі. Вона – джерело знань і просвіти. Вона – наймогутніший заряд духовності, основа інтелектуального і естетичного збагачення нації. Увібравши в себе найкраще з накопиченого віками, книга є не лише генератором знань, а й рушійною силою подальшого розвитку суспільства, спрямованого на творчість, служіння Добру та Істині”. Високо оцінив ректор роботу співробітників бібліотеки, які об’єднані єдиним почуттям великої поваги до Книги та читачів.

Становлення книгозбірні почалося з п’ятитисячного книжкового фонду. У різні роки до бібліотеки університету надходили окремі видання з Психологічної семінарії при університеті Св. Володимира, педагогічного музею Київського Ученого округу, бібліотеки Кам’янець-Подільського Українського університету, духовних семінарій, академії та приватних книжкових колекцій.

У фондах бібліотеки збереглися раритетні видання XIX століття, серед яких – перше видання “Кобзаря” Т. Г. Шевченка, збірки творів великого поета, видані у Санкт-Петербурзі в 1883, 1886, 1899 рр.; прижиттєві видання Івана Франка “Апокрифи і легенди” у чотирьох томах (Львів: 1896, 1899, 1902, 1906); “Українській народь въ его прошломъ и настоящемъ” (за редакцією М. С. Грушевського, А. Е. Кримського, 1914); “Собрание сочинений” ректора університету Св. Володимира і одночасно позаштатного директора Педагогічного інституту М. О. Максимовича (1876–1880 рр.) і багато інших цікавих книг. За бажання кожен студент, аспірант, докторант чи працівник університету може ознайомитися з унікальним фондом педагогічної, психологічної, природничої, фізико-математичної, соціально-гуманітарної, філологічної, художньої, довідкової літератури, з виданнями нашого університету.

Сьогодні бібліотечний фонд налічує понад 1 мільйон 235 тисяч примірників з різних галузей знань. Читачі мають змогу скористатися дисертаціями, які захищені в нашому університеті (їх близько трьох тисяч) та документами, які представлені на локальних електронних носіях.

Серед викладачів вишу склалася добра традиція: примірник щойно виданої книги – в дарунок читачам наукової бібліотеки. Особливий вклад у поповнення фонду бібліотеки внесли ректор університету **Віктор Андрущенко**, перший проректор **Володимир Бех**, проректор з наукової роботи **Григорій Волинка**, професор кафедри філософії **Наталія Мозгова**, директор Інституту соціології, психології, управління **Володимир Євтух**, завідувач кафедри стилістики української мови **Любов Мацько**.

Поповнили фонд бібліотеки й видання з власної книгозбірні Почесного ректора університету **Миколи Шкіля**. Кандидат філософських наук **Володимир Дорошкевич** подарував науковій бібліотеці книги М. П. Драгоманова та статті-розвідки про літературно-критичну діяльність Великого українця з бібліотеки свого батька Олександра Костьовича, професора Київського інституту народної освіти імені М. П. Драгоманова, відомого українського літературознавця і критика. Власну бібліотеку професора **Петра Орлика** презентувала його дружина **Марія Орлик**.

Збагатили книжковий фонд і книги вченого-педагога,

колишнього завідувача кафедри педагогіки університету **Олексія Мороза**, які люб’язно надала в користування читачам бібліотеки родина вченого. Це його авторські роботи, література з педагогіки та психології, художні твори вітчизняних та зарубіжних письменників.

Бібліотека не лише поповнює свої фонди, а й за підтримки адміністрації вишу, ректора університету Віктора Андрущенка та всіх господарчих служб змінює свій естетичний вигляд.

Так, у 2009 році з’явилася можливість виділити в окремий фонд рідкісні видання XVIII – початку XX століття, відкрито новий читальний зал № 2, де також можуть працювати аспіранти, докторанти, здобувачі. Тут проводяться лекції, консультації та семінарські заняття, зустрічаються гості з далекого та близького зарубіжжя.

Нове видання “Історія та сьогодення Наукової бібліотеки Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова” представляє інформаційно-пошуковий апарат бібліотеки: традиційні, карткові та електронні каталоги і картотеки. На початок 2010 року карткові каталоги та картотеки налічували понад 2 мільйони 200 тисяч основних і додаткових бібліографічних записів. Електронний каталог, започаткований у 1992 році на базі автоматизованої бібліотечно-інформаційної системи ІРБИС, відображає книжкові надходження, автореферати дисертацій, періодичні видання, повнотекстові документи. Загалом це понад 390 тисяч записів. Для оперативного поінформування читачів у бібліотеці функціонує “Бібліокур’єр”.

Найприємнішим для хранителів книг є обслуговування читачів. Бібліотека НПУ – це розгалужена структура обслуговування професорсько-викладацького складу, докторантів, аспірантів та студентів університету. Читачами бібліотеки є понад 20 тисяч студентів, викладачів, аспірантів. Щодня бібліотеку відвідують понад 2 тисячі, а за рік – більше 651 тисячі користувачів. Кількість виданих за рік книг перевищує 1 мільйон примірників. До того ж бібліотека передплачує близько 300 назв періодичних видань, а обмінний фонд налічує 2 тисячі 649 документів.

Видання, що збило історію бібліотеки, містить також бібліографію друкованих праць колективу починаючи з 1958 р. Безперечний інтерес викликають копії титульних сторінок і маргіналій та печатки раритетних видань з фонду бібліотеки.

З великою повагою до працівників бібліотеки як нинішніх, так і колишніх, складено біографічний словник. Читачі дізнаються про тих керівників, які стояли біля витоків формування бібліотеки у 1920–1953 рр. і доклали багато зусиль, щоб бібліотека стала такою, якою ми бачимо її сьогодні. Це В. Кордт, І. Ребельський, Ц. Рабінович,

М. Мороховська, Д. Серветник, М. Лукаш. Двадцять чотирьох років кермувала книгозбірнею Ганна Севастянівна Разумова, вмілий керівник, талановитий організатор. Шістьдесят років свого життя віддала бібліотеці **Ельга Татарчук**, яка завжди була еталоном інтелігентності, високої культури, ерудиції та відданості бібліотечній справі. Славні традиції своїх попередників продовжує сьогодні молодь, яка працює, використовуючи сучасні інформаційні технології у своїй роботі.

Нове видання – це значний вклад в історію не лише бібліотеки, а й нашого університету, який має високий статус одного з провідних педагогічних вишів України. Багато зусиль і праці доклали укладачі видання: директор бібліотеки, кандидат педагогічних наук, заслужений працівник культури України, відмінник освіти України **Людмила Савенкова**, завідувач інформаційно-бібліографічного відділу, відмінник освіти України **Наталія Тарасова**, почесний директор бібліотеки, відмінник народної освіти України **Ельга Татарчук**. Копітку роботи з літературного редагування взяла на себе завідувач відділу каталогізації, відмінник освіти України **Л. Стеблина**.

Час рухається невинно, і комп’ютеризація освітньої галузі докорінно змінює ритм життя та діяльності колективу бібліотеки, висуває нові вимоги до професійного рівня її персоналу.

До звичних бібліотечних технологій обслуговування читачів додалися нові – із застосуванням автоматизованих інформаційно-пошукових систем, штрих-кодуванням фонду, новими формами обслуговування з використанням пластикових читацьких квитків.

Бібліотека використовує найкращий досвід вітчизняних та зарубіжних книгозбірень для створення гнучкої, орієнтованої на читача бібліотеки з максимальним використанням інформаційних технологій.

Для досягнення ефективної роботи бібліотеки створюються належні умови праці. Так, у читальному залі № 1 та в новоствореному № 2 у відкритому доступі представлені словники, енциклопедії, інша довідкова література з різних галузей знань. У читальних залах організовані автоматизовані робочі місця для користування Інтернетом. Є можливість використовувати електронні видання, повнотекстові документи, електронні часописи, енциклопедичні та довідкові книги.

Передбачається розширення засобів інформування професорсько-викладацького складу і студентів про нові надходження до бібліотеки. Це дасть змогу використовувати нові джерела для підвищення свого професійного і фахового рівня.

Історія наукової бібліотеки – це історія духовності університету, і головне її завдання – не лише навчати, а й виховувати нове покоління справжніми патріотами України, високими професіоналами і педагогами нової доби.

Людмила БИСТРОВА-ДРОБОТ,
співробітник Наукової бібліотеки
НПУ імені М. П. Драгоманова

НА ВОДОХРЕЩА У БУДАПЕШТ

18-21 січня 2013 року делегація НПУ у складі директора Інституту української філології та літературної творчості імені А. Малишка **Анатолія Висоцького**, заступників директора **Валентини Шемет** і **Інни Ліпницької**, колективу народного самодіяльного ансамблю "Купава" під керівництвом **Євгенії Чугунової** та священника Київської православної духовної академії, кандидата богословських наук **о. Романа Маланяка** взяла участь в організації та проведенні святкування **Водохрещтя на запрошення Самоврядування українців Уйпешта міста Будапешт**.

Делегацію НПУ імені М. П. Драгоманова радо вітали Голова Європейського конгресу українців, перший заступник голови Світового конгресу українців, голова Товариства української культури в Угорщині **Ярослава Хортяні**, голова Самоврядування українців Уйпешта **Єлизавета Ладані**, голова Самоврядування українців міста Сегед **Наталка Шайтош** та численна громада наших земляків в Угорщині.

Традиційне урочисте святкування Йордана (так називають це свято угорські українці) відкрилося з привітання українців за кордоном Президента України, котре зачитав Надзвичайний і Повноважний Посол України в Угорщині **Юрій Мушка**. У своєму виступі Посол також нагадав про ще одну важливу подію в житті українців – День соборності України, адже цього року українці відзначають 94-ту річницю символічної злуки УНР та ЗУНР, підкресливши зокре-

ма важливість акції 1919 року для єдності України та боротьби за її незалежність.

Анатолій Висоцький вручив відзнаки Патріарха України і Всієї Русі блаженнішого Філарета Надзвичайному і Повноважному Послу України в Угорщині **Юрієві Мушці**, керівництву діаспорних організацій та ознайомив присутніх із наказом ректора НПУ **Віктора Андрущенка** про нагородження Повноважного Посла України в Угорщині пана **Юрія**, представників українських організацій

в Угорщині **Ярослави Хортяні**, **Єлизавети Ладані**, **Наталки Шайтош** високими нагородами Національного педагогічного університету імені Михайла Драгоманова за багаторічну співпрацю з нашим університетом у галузях культури і науки.

Цьогорічне святкування Йордана надовго залишиться в пам'яті наших земляків вражаючим виступом колективу народного самодіяльного ансамблю "Купава", у виконанні якого прозвучали колядки, щедрівки, українські народні пісні, що викликали зворушливу реакцію української громади.

Програма святкування передбачала не лише зустрічі з нашими земляками в Угорщині, але й покладання квітів до пам'ятника **Тарасові Шевченку**, що знаходиться в Буда-

пешті на нещодавно перейменованій площі імені нашого великого поета, та до пам'ятника жертвам голодомору в Україні 1932–1933 рр.

Візит до Будапешта був плідним не лише для зміцнення культурних зв'язків між українцями різних країн та материковою Україною, але й для розвитку міжнародних наукових зв'язків Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова з освітніми закладами світу, зокрема Сегедським науковим університетом, де вже понад десять років викладають українську мову викладачі кафедри української мови (викл. **Н. Ханикіна** та доцент **І. Багмут**), та осередком Європейської асоціації викладачів української мови і літератури у самоврядуванні українців в Угорщині.

Голова Європейського конгресу українців **Ярослава Хортяні** висловила подяку делегації Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова від українських організацій в Угорщині та сподівання на подальшу плідну співпрацю з нашим університетом.

Інститут української філології та літературної творчості імені А. Малишка

Міжнародний чемпіонат

ТАНОК У РИТМІ СТИБКА

НЕЩОДАВНО у спортивному комплексі НПУ імені М. П. Драгоманова відбулися грандіозні змагання – II Міжнародний чемпіонат з Джампстайлу JTP WORLD CUP – 2012.

Організатором кубку виступив Дитячий Народний художній колектив "Спортивно-танцювальний ансамбль "Пульс", де керівником гуртка з джампстайлу є студент 4-го курсу Інституту гуманітарно-технічної освіти **Шкапоїд Андрій** – учасник кількох танцювальних конкурсів НПУ імені М. П. Драгоманова, призер багатьох всеукраїнських та міжнародних змагань з джампстайлу.

Загалом на змаганнях було більше 200 учасників, що представляли різні куточки України, а також Росію, Польщу, Угорщину, Італію. Для учасників з різних міст, областей, країн ця подія – це можливість зустрітися, поспілкуватися, обмінятися досвідом, себе показати і на інших подивитися. Цей захід є доказом того, що джампстайл виходить за межі оп-ліне існування (як це було кілька років до цього).

Змагання проходили у кількох вікових (від 12 до 25 років) та професійних категоріях: "джуніор", "медіум", "профі". Чемпіонат проходив за чітким попередньо встановленим регламентом і правилами. Оцінювання уча-

сників довірено вимогливому та справедливому журі, що представляли Україну, Польщу й Угорщину. Кожна танцювальна постановка не була схожа на іншу, кожен учасник намагався показати якусь свою фішку виступу, використовували навіть акробатичні трюки. У перервах між змаганнями конкурсанти активно розминалися, повторювали композиції свого танцю. Командна підтримка допомагала учасникам зібратися та показати якнайкращі результати. Щирі емоції виривали у залі змагань.

За результатами цього конкурсу до переліку власних досягнень **Андрій** заслужено додав ще дві нагороди: срібну медаль за дуетний виступ JTP-brothers у парі зі своїм братом **Максимом** та срібну медаль у соло-виступі в категорії "профі". На змаганнях **Андрій** достойно представив не тільки свій танцювальний колектив АСТ "Пульс", але й всю Україну!

Вітаємо **Андрія** з черговим успіхом організації та участі у змаганнях з джампстайлу!

Вл. інф.

Учасники Міжнародного чемпіонату з джампстайлу

Джампстайл (англ. *Jumpstyle*) – танцювальний і музичний стиль, який поширений в Європі в останні роки, в основному в Нідерландах, Бельгії, а також на півночі Німеччини та Франції. Танці проходять під енергійну електронну музику, кожен танцюрист на свій манер в ритм музики здійснює рухи, схожі на стрибки, за що стиль і отримав свою назву (jump – "стрибок" в перекладі з англійської). Якщо танцюристів декілька, то вони не повинні торкатися партнера. Вітаються несинхронні дії різними танцюристами.

Джампстайл з'явився в 1997 році в Бельгії.

Вікіпедія

Стежками Батьківщини

“НАС КЛИКАЛА В МАНДРИ ДОРОГА...”

Замками, замками, замками... Як же чудово подорожувати, відкривати для себе нові горизонти, знаходити місця, куди хочеться повернутися ще, хочеться пройти вже знайомими стежками і потонути в осені...

Студенти Інституту іноземної філології звикли до подорожей. Вони частенько мандрують рідною країною, та й чужими. І ця осінь не стала виключенням. Спочатку бажаючи відвідати дендропарк Софіївка, справжню перлину України, одне з 7 її чудес. Зовсім нещодавно – повернулися з казкового міста Лева, завітавши до трьох замків на його околицях. А в останні вихідні осені милувалися містом, що часто називають “Квіткою на камені”. Саме тієї прохолодної осінньої пори студентів-першачків, студентів старших курсів, випускників інституту та викладачів об’єднала жага до історії, до пізнання спадщини народів, що колись заселяли рідну країну.

Екскурсія до Кам’янець-Подільського тривала два дні, за які вдалося відвідати багато історичних місць. А почалося все з візиту до ще одного з “7 чудес України” – Хотинської фортеці, що знаходиться на схилах давнього Дністра. Сьогодні до фортеці входять десятки гектарів, які не мають користі – ними гуляє вітер. А раніше вся місцевість була забудована спорудами господарського призначення. Залишилися лише замок, пере-

народи, споруджували різноманітні будівлі, більшість яких по собі залишили лише згадки – закидані землею фундаменти. На жаль, держава не виділяє кошти на їх реконструкцію. Студенти-історики самостійно відкопують їх, а багатії добудовують будівлю за знайденим фундаментом. Головна умова – щоб новобудови були саме в тому стилі, в якому були колись, щоб фасади точно відтворювали план фундаменту. Місто поділено на 7 кварталів, в кожному проживала окрема нація. Кожен має свою специфіку, архітектуру. Ми пройшлися єврейським, польським, українським, російським кварталами. Багато в місті соборів та костелів. З собору Олександра Невського донісся до нас запах справжніх воскових свічок. Костели вражають своєю еkleктичністю, вони поєднують різні форми, напрямки, течії архітектури. Як, в принципі, і все місто.

Не менш за будівлі вражає тутешня природа. Колись, 15-20 млн років тому, у цих місцях було море, яке залишило по собі згадку – Дністровський каньйон, який мов прорізає місто, відкриваючи нам його серце та річку Смотрич, що обтікає все місто.

Наша мандрівка першого дня закінчилася відвіданням замка, справжньої окраси міста, що сяяла теплим приемним світлом. Збудований він був ще литовцями для захисту від ворогів. Недаремно він вражає своєю могутністю, адже для укріплення каменів використовували суміш з яєць та кісток тварин, а такі будівлі справді довговічні. Сьогодні він має багату архітектуру та історію.

Як на мене, жодний витвір архітектури не зрівняється з творінням природи. Природа ж не має приладів, засобів праці. Не має нічого допоміжного. Вона просто творить. Ми відвідали одне з її “творінь”. Я б навіть сказала – шедевр. А саме – кришталеві печери, розташовані на Тернопільщині. Колись там протікала річка, яка вимила химерні образи тварин на стінах. Самі ж стіни дійсно, мов виспані кришталем, виблискують у світлі прожекторів. Гадаю, це ідеальне місце не лише для відкриттів спелеологів, а й для всіх Томів Сойєрів нашого часу. Особисто я хотіла б зайнятися там якимось видом мистецтва, щоправда, ще не вирішила, яким саме. Атмосфера там надихає, спонукає до творчості. Там вічна темрява, тиша, спокій. Це не можна описати – це потрібно відчути. Це місце, куди хочеться повернутися.

А можливо, ми ще колись повернемося туди. До тих печер. До того міста. До того каменю, на якому квітка.

Оксана ЧЕРНУХА

ступивши поріг якого, ми поринули в давню епоху. Уявили собі навісні сади, фонтани, доторкнулися до вже замуrowаних арок княжого двору. Відчули запах турецької кави. Між частинами двору, будівлями порушена гармонія, адже споруди не раз будували, укріплювали, штурмували, захоплювали та вклучали в свої володіння давньоруські князі, молдавські господарі, польські королі, українські гетьмани, турецькі султани, російські та австрійські полководці. І кожен народ вносив сюди щось своє, колоритне. Фортеця витримувала багато атак, захищала свій народ, гнітила ворогів. Сьогодні це окраса місцевості, колись – гарант безпеки. Мабуть, єдиною згадкою функції будівлі сьогодні є красномовна назва найближчого села Атаки. Кидається в око поблизу біл-борд з написом “Край, де варто жити”.

Далі за маршрутом ми вирушили на пішохідну екскурсію по Кам’янець-Подільську. Місто вразило мене своєю різноманітністю. Здавалося б, звичайне маленьке містечко, типовий районний центр. Але воно має багато особливостей. Ну, по-перше, в ньому найбільша частка студентів (22 тисячі на 103 тисячі населення). По-друге, його історія зазнала багато змін. В місті проживали різні

Студентська творчість

Пропонуємо вашій увазі поетичний дебют **Даринки КУРБАНОВОЇ**, студентки II курсу Інституту української мови та літературної творчості імені А. Малишка. Ось що вона говорить про свою творчість:

“Для мене вірш – це можливість висловитися. Якщо чесно, я ніколи не намагалася вкладати в поезію філософські теми, тим більше зачепити якісь проблемні питання. Ні, навпаки, – я пишу про одне. Кохання.

Я люблю простоту. До того ж, мене ніколи не вчили, “як правильно писати”. Що відчуваю, те й переносу на папір. Можливо, ви запитаете: “Чому пишеш?”. Відповідь: бо живу. І відчуваю. Всередині душі”.

*ну ось і все, здається так,
ну ніби... вимкнули все світло.
це шостий день. це середа.
попереду ще ціле літо.*

*помада. губи. руки. смак.
смак щастя в тебе на обличчі.
я цілувала ці уста.
я їх чекала. цілу вічність.*

*хилила голову на мужні плечі.
тонула в поглядах очей.
я посміхалась. кожен вечір.
та що там вечір, – кожен день.*

*і ось він – час той. сутеніє.
обійми щирі, без прикрас.
ти обіймав тоді востаннє.
тоді жила останній раз.*

*тепер цілую силуети.
що маю я? усе вкупі.
пишу заїзжені куплети.
і наче мертва... а живу.*

*Скачет время по секундной стрелке
туда-сюда, неделя, месяц, год.
Лежат пионы в нежно-белой ленте,
Лежат цветы у моих ног.*

*С тобою, милый, всегда так сладки
Яркий закат, бледный рассвет,
и жаркий день у озера на кладке,
и завтрак, ужин и обед.*

*С тобой мне не страшны фантомы,
С тобой – улыбка до ушей,
Твои глаза, как океан, – бездонны,
Твоя душа родна моей душе.*

*Я без ума... твоя недавняя щетина
приятна так моей щеке...
Я – обожаю каждую твою морщину,
ты – любишь родинку, что на моём
плече.*

*Нам не нужны ни горы страсти,
ни много слов, ни суеты.
Мы просто слеплены из счастья
Ты – это я, я – это ты.*

Фотофакт

В Каневі на Тарасовій горі відбулося вручення премії 2012 року Міжнародного культурно-наукового фонду Тараса Шевченка “В своїй хаті своя й правда, і сила, і воля”, де серед зарубіжних номінантів лауреатом став і доктор філософських наук, професор Національного педагогічного університету, завідувач кафедри журналістики Інституту української філології письменник **Віктор Жадько**. Премію Віктору Олексійовичу присуджено за багаторічну пошукову краєзнавчу та просвітницьку працю на ниві української культури, численні наукові та художні книги, роботу автора-упорядника Універсальної енциклопедії “Черкащина”, як фахівцю в галузі шевченкознавства, меценату, який поширює матеріали про Тараса Шевченка в Україні і за кордоном, за нові його знахідки з життя та творчості Кобзаря.

Фотопрогулянка бульваром

Світлина Ірини ТИЦУК